

megmaradt fadarabokat, néhány bronzszöveget, különböző bronztárgyak töredékeit (ládikaveretek?), valamint egy Domitianus ezüstdénárt találtunk. Ez alapján a sírt az I. század után kell kelteznünk.

A kutatóárok D-i végében előkerült a sírt kerítő nyitott árok egyik vége.

KULCSÁR VALÉRIA

401. Végegyháza határa

(Békés megye) B, Sza, A, Á, Kk

Az egykori Maros-ág, a Battonyától Békéssámsonig húzódó Száraz-ér rehabilitációs munkáira 2000-ben került sor. A megyei múzeumi szervezet erejéhez és idejéhez mérten figyelemmel kísérte a munkálatokat és terepbejárásokkal igyekezett tisztázni az érpart településtörténetét.

Végegyháza határában a Faluvégi-dűlőben, a Kertészterületén és a Zsibrik-dombon kettő-kettő lelőhelyet regisztráltunk (33–38. sz.). Ezek a területeken bronzkori, szarmata, avar, Árpád-kori és késő középkori kerámiaanyagot gyűjtöttünk.

Munkatársak: Liska András, Medgyesi Pál.

GYUCHA ATTILA

402. Veresegyház, Göbolyös

(Pest megye) Á

2000 júliusában Fót és Veresegyház között a Veresegyházon épülő iparterülethez vezető, 8 km hosszú gázvezeték árkanak ásását kezdték meg. A nyomvonal érinti a topográfiai terepbejárások alapján ismert 37/15. számú lelőhelyet (MRT 13/2. k.). Annak DK-i végén a gázárokkal fent bemélyített, szabálytalan, trapéz alakú épületet vágtak át. Oldalának méretei 2,7×2,8×4,1×3,1 m. Padlója nincs, az alja inkább keményre lejár. Itt középtájon, egyvonalban nagyobb kövek, a kövek alatt pedig két oszlophely volt (a feltételezhető harmadik oszlophelyet a gázárokkal semmisítették meg). Az építmény betöltésében kevés Árpád-kori cserepet, pár állatcsontot és egy vassalakot találtunk. Maga a betöltés barna homok kevés faszénmorzsával, valamint 1-2 tapasztás-darabkával és egy picike paticsdarabbal. A háztól K-re, a gázárok D-i falában rajzolódott ki a 2. számú objektum (ház?, gödör?), amelyre azonban az árok partján felhalmozott föld miatt nem lehetett rábontani, és megnyesni is életveszélyes lett volna. Ezért rendeltetését nem tudtuk tisztázni, mindenesetre a betöltésből sikerült néhány Árpád-kori cserepet kiszedni.

A leletek a Tragor Ignác Múzeumba kerültek.

KÓVÁRI KLÁRA

403. Veresegyház, Ipari Park (Nyugati Iparterület)

(Pest megye) B, LT

Veresegyház külterületének Ny-i részén, a Kis-réti-dűlőben ipari park létrehozását tervezik. A területen a régészeti topográfia terepbejárásai nyomán két lelőhely ismert: a 37/

19. sz. és a 37/32. sz. lelőhely (MRT 9. köt.). A 2000 áprilisában elvégzett megelőző feltárás során kiderült, hogy mindkét lelőhely erősen lepusztult. A 32. sz. lelőhelyen objektum egyáltalán nem került elő, csupán néhány szórványos bronzkori és egy kelta cserepet találtunk. A 19. sz. lelőhelyen 4 gödröt sikerült feltárni, az itt húzott kutatóárkok nagy része azonban üres volt. A gödrökből késő bronzkori cserepek (urnamezős kultúra korai szakasza) kerültek elő.

A leletek a Tragor Ignác Múzeumba kerültek.

KÓVÁRI KLÁRA

404. Verőce, Árpád utca 28.

(Pest megye) U

2000. október 24-én helyszíni szemlét tartottam Verőcén a fent megjelölt telken, ahol lengyeli kultúras cserepek és állatcsontok kerültek elő 2000 tavaszán. A ház Ny-i oldala, amely a Dunához levezető, névtelen kis közre néz, tavasszal megroggyant, életveszélyessé vált (valószínűleg a pince állapota miatt), ezért ki kellett dúcolni. E munka közben a ház előtti támfalat elbontották, s a támfal alatti sávban a földet megkotorták. Ebből a földből származtak a beszolgáltatott leletek. A helyszíneléskor a metszetben a megroggyant házrésznel az épület alatt, a mai felszíntől számított kb. 140–210 cm közt egy szürke színű réteget sikerült megfigyelni, amelyben sok cserep és állatcsont van. Sajnos, az életveszély miatt nem lehetett közelebbről megvizsgálni, megnyesni, vagy a leleteket belőle kiszedni.

A telek a Topográfiában (MRT 9. k.) 20/24. számon szereplő lelőhelyhez tartozik. A szomszédos, Árpád u. 26. sz. telken került elő 1982-ben a lengyeli kultúra két csontvázas sírja.

KÓVÁRI KLÁRA

405. Verőce, Bereg utca 6.

(Pest megye) U, B, N

A 6987-es helyrajzi számú telken a tulajdonosok gazdasági épületet (faházat) és szennyvíztárolót építettek. Az építési engedély előírása szerint értesíteniük kellett volna a múzeumot a földmunkák megkezdéséről, azonban ezt elmulasztották.

Lakossági leletbejelentés nyomán a helyszínelést 2000. október 24-én végeztem el. A 2,10×2,30 m nagyságú, 180 cm mély szennyvíztároló oldalaiban 70 cm vastag, sok cserepet és állatcsontot tartalmazó humuszt láttam. A humusz alatt világos (szinte fehérre száradt), löszös, a talajvizsgálat szerint pici agyagot is tartalmazó homok van. Ebbe nyúlik bele a tároló K-i oldalában egy érdekes alakú oszlophely (?). A hossza 104 cm, fent 70 cm széles, az alja felé összeszűkül, kihegyesedik. A betöltése szürkésbarna, humuszos; 2 db kicsi újkőkori cserepet szedtem ki belőle. Más beásás nem látható. A tulajdonos átadta azokat a cserepeket, amelyeket a telken felállított faház alapjának kiásásakor, illetve a szennyvíztároló és az ahhoz vezető árok ásásakor találtak. A cserepek túlnyomó többsége újkőkori, sok a körömcspéses töredék;